

2:dra årg.

”**ÖVENS**K.
BRANDKÄRSTIDNING”
FACKORGAN FÖR SVERIGES BRANDKÄRER.

N:o 5.

GÖTEBORG.
Joh. Olssons Efr. Boktr.
1911.

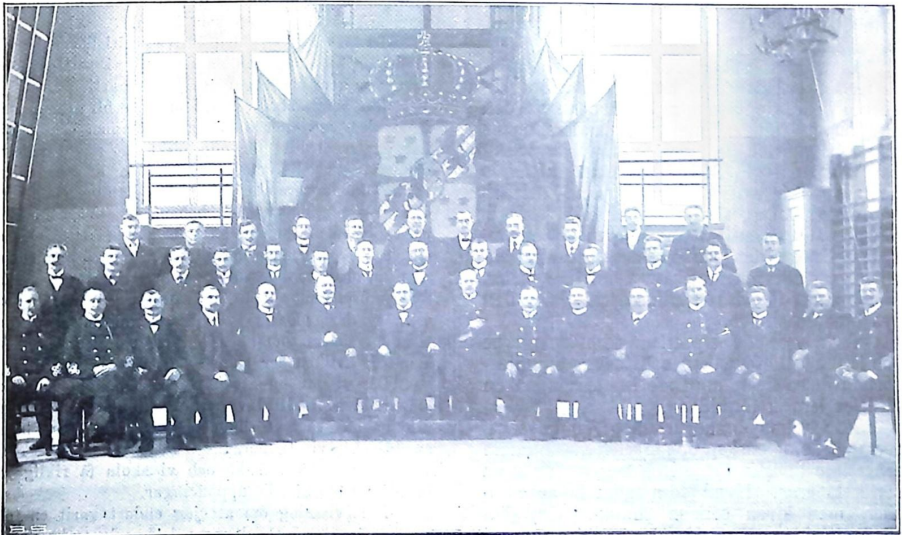
Maj 1911.

Äges af:
**Svenska
Brandmänna-Förbundet.**
Utkommer en gång i mån.

Redaktör och utgifvare:
Öfverbrandmästare
ERIK BLOMGREN,
Göteborg. Tel. 71.

Prenumerationspris:
Kr. 2: 75 för år. Lösn. 25 öre.
Annonsspriser:
Å omslaget 50 öre, å blad mell.
text 50 öre, i texten 1 kr. pr cm.
och spalt.

Svenska Brandmannaförbundets årsmöte i Stockholm.

Grupp af deltagare i Svenska Brandmannaförbundets årsmöte 1911.

Svenska Brandmannaförbundets årsmöte i Stockholm.

Representanter för Svenska Brandmannaförbundet voro som bekant den 28 och 29 sistlidne april samlade till årsmöte å Johannes brandstation i Stockholm.

Förbundsstyrelsen sammanträdde kl. 9. f. m. för att överlägga i en del frågor, som senare skulle af mötet behandlas.

Kl. 11 f. m. samlades därpå samtliga mötesdeltagare uti brandkårens gymnastiksal, för att från dess läktare äse en gymnastikuppvissning. I denna uppvissning deltog något öfver 30, i brandkårsdräkter klädda, brandkarlar under brandlöjtnant Gyllenhammars ledning. Det hela blef särdeles lyckadt; truppen var synnerligen väl öfvad och utförde de olika rörelserna med kraft och ordning. Därtill var programmet särskildt afpassadt för brandkårs-gymnastik. Bland de rörelser, som slogo mäst an på åskådarna, må nämnas balansgång med stälror och lyftande af tyngder, jämte klättrings- och lifräddningsöfningar. Löjtnant Gyllenhammar ledde sin trupp med lugn och kläm och åskådarna voro stormförtjusta samt belönade uppvissningen med kraftiga applåder.

Den gymnastiksal Stockholms brandkår är nog lycklig att äga, kan, såväl i storlek som inredning, räknas till de bästa som stå att uppleta.

Efter gymnastikuppvissningens slut vidtog under t. f. brandchefens, brandlöjtnant Borgenstierna befäl, uppvissningar i brandexercis och lifräddningsöfningar ute på brandstationens gård. Uppvisningarne inleddes af alarmering och anspänning. Sedan exercisen afslutats demonstrerades olika slag af brand- och lifräddningsredskap, såsom en pneumatisk stege, rökapparater, syreinandningsapparater m. m. Vidare beskådades den nya ambulansautomobilen och djurtransportkarran m. fl. nyheter.

Härefter förevisade verkmästare Norell den nya brandtelegrafan.

Tack vare de storartade uppvissningarne och löjtnant Borgenstiernas älskvärda tillmötesgående fingo de främmande brandmännen en särdeles lärorik förmiddag.

Stockholms brandkår, beträffande såväl personal som redskap och lokaler, står numera heller inte tillbaka för brandkårerna i de stora världsstäderna. Hvad som fattas är automobiler, men äfven sådana komma i den allra närmaste tiden att anskaffas.

Sedan mötesdeltagarna, hvilka uppingo till ett 30-tal och representerade brandkårsaf-

delningar i 19 städer i landet, åter samlats i brandkårens gymnastiksal, öppnades mötet kl. 1 e. m. af förbundets ordförande, öfverbrandmästare Klaes L. Carlsson från Göteborg, med följande hälsningstal:

»Mina herrar!

Som Svenska Brandmannaförbundets ordförande är det mig en kär plikt att få hälsa Eder samtliga hjärtligt välkomna till detta vårt tredje förbunds-möte.

Våra föregående sammanträden ha varit besjälade af allvar och förståelse och min varmaste önskan är att äfven detta möte måtte bära samma goda prägel, hvarutom intet verkligt godt arbete kan åstadkommas eller utföras.

Vårt förbund vill söka att åstadkomma en gagnande samverkan i alla en brandman berörande frågor, samt att befordra yrkets speciella utveckling. För att kunna förverkliga dessa syften måste vi se allt tillräckligt stort och utgå därifrån att allt som är till gagn för det hela — samhället och brandväsendet — äfven är det till gagn för den enskilde brandmannen.

Detta är den väg vi ha att gå om vi med vår sammanslutning vilja vinna något verkligt, något varaktigt.

Vi få aldrig bortse ifrån, att vi, mera än andra, äro samhällets tjänare och att vi då fara hota, med samma glädje och förakt för faran bära ingripa för att rädda såväl den rikes som den fattiges lif, såväl palatset som kojan.

Vårt förbund kan aldrig blifva politiskt om det vill häfda sin ställning och nå det mål vi satt oss före, ty det måste, om något stå öfver partierna.

Det är svårt i vår tid att inte bli dragen med in i den ena eller andra malströmmen och därför har jag ansett det för min plikt att något vidröra denna fråga, destomera som den är af sådan vikt, att förbundets vara eller inte vara kan bero på huru den saken uppfattas och behandlas. Vårt förbund måste vara ställadt på så bred basis, att det inom sin ram kan rymma först och främst brandmän af alla grader och dessutom dem, som intressera sig för en brandmans yrke. Det senare är af rätt stor vikt, ty därigenom få vi en uppblandning med opartiska personer, som hälsosamt kunna korrigera fackmannen, hvilken ser tingen från sin synpunkt.

Då vi nu gå att dryfta våra angelägenheter, må vi då som alltid vara besjälade af den önskan, att gagna vårt förbund och de samhällen, hvars skyddsvakt vi tillhöra! — Då mina herrar, skall vårt arbete bära frukt och vi skola få riklig valuta för våra gjorda oppoffringar.

I förvisning om att jag endast varit en tolk för hvarje styrelsemedlems och hvarje ombuds uppfattning af vårt förbunds rätta arbete, förklarar jag detta sammanträde öppnadt.»

En deputation utsågs att inbjuda Stockholms brandkårs officerare och underofficerare att öfvervara mötets förhandlingar.

Ordföranden höll därefter ett äminnelse-tal öfver tvenne under året aflidna förbunds-medlemmar, brandchefen i Stockholm, majoren m. n. E. E. F. Sabelström och brandkarlen vid Norrköpings brandkår A. L. Wickström.

Härefter föredrogs styrelse- och revisionsberättelserna och ansvarsfrihet beviljades.

Af styrelseberättelsen framgick bland annat att brandkärerna i 21 städer i landet, nämligen Alingsås, Borås, Falun, Gefle, Göteborg, Halmstad, Hernösand, Helsingborg, Jönköping, Karlstad, Lysekil, Malmö, Norrköping, Stockholm, Sundsvall, Södertälje, Söderhamn, Uppsala, Vesterås, Örebro och Östersund, voro anslutna till förbundet.

Redaktören för Svensk Brandkårs-Tidning lämnade en redogörelse för tidningens ekonomiska ställning, af hvilken redogörelse framgick, att redan första året lämnat godt resultat.

Af ordföranden i Svenska Brandmannaförbundets Brandkärsmuseum i Göteborg museinämnd, öfverbrandmästare Erik Blomgren, upplästes en berättelse öfver hvad som åtgjorts för att få nämnda museum till stånd.

Sedan ordföranden uppläst en hel mängd från in- och utlandet till mötet ankomna hälsningstelegram, upptogs frågan om enskilda personers rätt att få ingå i förbundet och utspänn sig härom en liflig debatt. Styrelsen hade uppsatt ett förslag i ärendet så lydande:

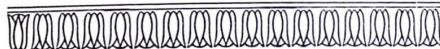
»Hvarje välfrejd svensk man, som erlägger stadgade afgifter och föröfrigt ställer sig förbundets stadgar till efterrättelse, kan efter anmälan hos styrelsen vinna inträde i förbundet som *passiv* medlem.

Enskilda brandmän af alla grader kan efter anmälan hos styrelsen vinna inträde i förbundet som *aktiva* medlemmar.

Jonsareds Fabrikers Äktiebolag GÖTEBORG

rekommenderar sina tillverkningar af sprutslangar af prima kvalitet.

Aktiv enskild medlem äger samma rättigheter och skyldigheter som medlem tillhörande lokalafdelning och äger å förbundsmöte i likhet med ombuden förslags- och yttranderätt, men ej rösträtt. Enskilda aktiva medlemmar äga dock rätt att inom sig välja ett ombud för hvar 10:de medlem och ha dessa ombud samma rättigheter som ombud för lokalafdelning.

Passiv medlem äger icke rösträtt å förbundsmöte under andra förhållanden än att han tillhör styrelsen eller har af förbundet bekläds med särskildt uppdrag.

Detta styrelsens förslag blef af mötet antaget med 16 röster mot 8.

En annan på dagordningen stående fråga var förslag till stadgar för förbundets stipendiefond, hvilket förslag i sin helhet blef af mötet antaget. Det hade följande lydelse:

Stadgar

för Svenska Brandmannaförbundets Stipendiefond.

§ 1.

Fondens ändamål är att dels af kamratföreningar och dels af enskilda personer och inrättningar emottaga kontanta bidrag, gåvor och donationer, samt, då fondens tillgångar sådant medgifver, af densamma utdela stipendier till den eller de personer, som härtil kunna ifrågakomma.

§ 2.

Hvarje brandman, som är medlem af Svenska Brandmannaförbundet samt minst tre år tillhört densamma och som vid svenska eller utländska brandkarer vill studera brandväsendet, är berättigad att söka och erhålla stipendier.

§ 3.

Mom. 1. Ansökan om stipendium, hvilken är personligt bindande, skall skriftligen inlämnas till styrelsen för den kamratförening sökanden tillhör. I ansökan skall angifvas den eller de brandkarer som skola besökas samt desutom en förbindelse att senast en månad efter hemkomsten till förbundsstyrelsen afgiva skriftlig berättelse öfver de rön och lärdomar han vid de besökta kärerna inlämnat.

Mom. 2. Kamratförenings styrelse har att å tid som särskildt kungöres till förbundsstyrelsen öfverlämna inkomna ansökningar till ett antal af högst en för hvarje påbörjad tiotal medlemmar i respektive kamratförening och skall till hvarje ansökan bifogas de utlatanden som styrelsen för godt finner.

Mom. 3. Enskilda medlemmar hafva att direkt till förbundsstyrelsen inlämna sina ansökningar med iakttagande af hvad i mom. 1 är föreskrifvet.

Mom. 4. Förbundsstyrelsen har att å förbundsmötet framlägga alla inkomna ansökningar, hvarvid arets stipendiater utses af de i mötet deltagande förbundsrepresentanterna genom slutan röstning. Vid lika röstetal skiljer lotting.

§ 4.

Styrelsen föreslår antalet och storleken af under året blifvande stipendier i mån af tillgång, dock ej ut-

öfver 4, af under året influtna medel. Återstående 1/2 användes dels till förvaltningskostnader och dels till afsättning för bildandet af en grundfond. Sedan denna fond stigit till 5,000 kronor upphör afsättningen till densamma. Räntorna skola användas till stipendier och förvaltningskostnader och fondens storlek får ej minskas.

§ 5.

Fondens alla angelägenheter handhafvas och alla influtna medel förvaltas af styrelsen för Svenska Brandmannaförbundet.

§ 6.

Revidering af fondens räkenskaper verkställas af de af förbundet utsedda revisorerna.

§ 7.

Såväl styrelsen som revisorerna hafva, med afseende å stipendiefonden, att ställa sig till efterrättelse hvad förbundets stadgar föreskrifva i §§ 16-26.

§ 8.

Stipendiats afgifna berättelse skall, så snart omständigheterna det medgifva, genom förbundsstyrelsens försorg inlämnas till förbundets tidskrift.

§ 9.

Donationer och gåfvor, som efter förbundsstyrelsens beprövande emottagas, skola handhafvas på sätt donator eller gifvare önskar eller föreskrifer.

§ 10.

Angående stadgeändring och för öfrigt alla frågor rörande stipendiefonden, hvilka ej äro särskildt afhandlade uti dessa stadgar varde Svenska Brandmannaförbundets stadgar gällande till efterrättelse.»

Af öfriga frågor som vid mötet diskuteras må nämnas: motion om bildandet af en änke- och pupillkassa; nödvändigheten af brandkårgymnastik; sättet för höjandet af brandmännens sociala ställning; brandväsendets förbättrande på landsbygden; bekämpandet af eldsvådor i kolupplag; bildandet af en brandmästareskola; åstadkommandet af en handbok för eldsläckningsväsendet; katastrofbränder i utlandetens stora städer med flera frågor. Dessutom demonstrerade Herr Carl Lagerström ett par modeller till mek. stegar.

Från brandchefen i Falun Carl Landström, hade inkommit inbjudan om nästa årsmötes hållande i Falun, hvilken inbjudan tacksamt antogs.

Sedan en del förbundsangelägenheter, val af funktionärer och fastställande af utgiftsstaten m. m., undanstökats, afslutades sammanträdet, hvarvid ordföranden framförde sitt och mötets stora tack till Stockholms t. f. brandchef, officerare, underofficerare och manskap för den stora välvilja och gästvänlighet som visats mötesdeltagarna och för de stora anordningar som vidtagits för deras mottagande. Han framförde vidare sitt tack till tidningspressen för den uppmärksamhet som ägnats mötet och hvad under detsamma afhandlats.

Löjtnant Borgenstierna talade därefter för Svenska Brandmannaförbundets lycka och framgång på den väg det slagit in. Inbjöd vidare mötesdeltagarna att under eftermiddagen bese scen- och eldsläckningsanordningarna å Kungl. Dramatiska teatern jämte Katarina och Maria brandstationer samt flodsprutan St Erik.

På kvällen kl. 8 voro mötesdeltagarna m. fl. af Stockholms brandkårs kamræfförening inbjudna på supé i brandkårens gymnastiksal.

Under aftnens lopp förevisade öfverbrandmästare Blomgren ett 90-tal ljusbilder öfver brandkåren i några landsortsstäder och brandmästare Wiberg visade ett antal humoristiska brandkårsbilder från Amerika.

Supén intogs under tonerna från brandkårens egen musikår och den allra angenämaste stämning. Tal höllös, skålar druckos, det hurrades kraftigt och fanfarer blåstes och därmed var det lärorika och angenäma mötet slut.

Stockholms brandchefs löneförmåner.

I afvaktan på tjänstens reglering har befattningen som brandchef i Stockholm alltsedan major Sabelströms fränfälle, som man vet, uppehållits medelst förordnande. Drättselkammarens första afdelning hemställer emellertid nu hos stadsfullmäktige om reglering af de med tjänsten förenade löneförmånerna.

Enligt nämndens förslag skulle tjänsten i lönestaten uppföras bland befattningar, som ej hänföras till någon af de normala lönegrupperna med en aflöning af 9,000 kr. utan ålderstillägg. Brandchefen skulle tillsättas af drättselrådets första afdelning, såvida ej stadsfullmäktige besluta annorledes på viss tid, fem eller tio år, allt efter afdelningens beprövande. Öfrigt befäl vid brandkåren skulle äfven tillsättas af afdelningen, efter brandchefens hörande, medels förordnande tills vidare.

Brandchefsbefattningens nuvarande löneförmåner äro 7,000 kr. (lön 4,200, tjänstgöringspengar 1,800, bostad och ved, 1,000), hvartill komma två åldersstillägg, hvartdera å 500 kr.

Då brandchefen naturligen fortfarande bör vara boende å Johannes brandstation och där åtnjuta fri bostad och ved, skall härför enligt de nya bestämmelserna, afdragas 1,500 kr. Den kontanta lönen kommer sålunda att utgöra 7,500 kr.

Oaktadt den föreslagna löneförhöjningen bli pensionsförhållandena mindre än de nu utgående. För

n. är brandchef, som intjänat ålderstilläggen, berättigad till en pension af 70 proc. å 8,000 kr. eller 5,600 kr., under det att pensionen enligt de nya bestämmelserna skulle bli 60 proc. å 9,000 kr. eller 5,400 kr. Vidare är brandchefen enligt gällande bestämmelser pensionsberättigad vid 60 år, men enligt de nya blir han det först vid 65 år.

Tillbaka — marsch!

Vid Härnösands stadsfullmäktiges sammanträde tisdagen den 9 dennes inlämnades af Herr Sigurd Dahlman en motion om brandkårens omorganisation.

Han föreslår nämligen att Herrar stadsfullmäktige måtte uppdraga åt utskottet eller en särskild komité att inkomma med förslag till ändring af den för Härnösands stad gällande brandordningen.

Vid denna omorganisation anser motionären följande synpunkter böra tagas i betraktande:

Särskild brandstyrelse utses, den fast kårserade manskapstyrkan minskas och i stället anställs icke kasernerad manskap, som vid sidan af denna tjänst kunde sysselsätta sig med sina borgerliga yrken, för hvilket ändamål verkstadslokaler af olika slag borde inrättas inom brandstationen. Äfven maximitiden för anställning skulle bestämmas. Frågan bordlades.

Anmärkningsvärdt är, att kåren omorganiserades 1907 efter nyare och tidsenligare grunder än som nu föreslagits. Kåren har sedan omorganisationen varit befriad från den stora olägenheten: manskapets ständiga afgång.

Den nu föreslagna omorganisationen synes vara tillkommen i afsikt att blanda bort korten för Herrar Stadsfullmäktige med anledning af en af brandmanskapet inlämnad anhållan om en ringa löneförhöjning.

Frågan om löneförhöjning är under utredning inom Stadsfullmäktiges ekonomiskt.

Sprid

Svensk Brandkårs-Tidning.

Militär eller brandman?

Med anledning af den ledigförklarade brandchefsbefattningen i Helsingborg, skriver en insändare till *Helsingborgs Dagblad* för den 18 dennes följande:

»Skulle någon icke en intelligent och rask sergent eller ung fanjunkare vara lämplig, ja, t. o. m. lämpligast att besätta posten i fråga? För den nu betalda lönen skulle många och väl kvalificerade anmälningar inkomma, och bland nämnda klass hafva vi ett utmärkt material, som med ett obetydligt anslag i och för detaljstudier i Stockholm, skulle bli vida bättre än de brandchefer vi hittills haft.

Att höja våra redan höga kommunalskatter är i detta fall alldeles onödigt, och en i disciplin och raskhet uppfovad kavalleriunderofficer skulle på denna plats arbeta vida bättre än en ung och oefarena reservofficer.

Skattdragare.»

På grund af oivanstående insändares något oklara begrepp om de fordringar som bör ställas på en brandchef, gör tidningens redaktion nedanstående beaktansvärda inlägg i frågan:

»Vi kunna icke dela insändarens åsikter i ämnet. Den mening som mest bestämt vederläggas att första bästa militär — officer eller underofficer, på stat eller i reserven — är lämplig som brandbefäl. Det duger icke i våra dagar att följa gammalt bruk och sätta likhetstecken mellan militär och brandman.

Militärt skick måste en brandkår ha, och kårens befäl behöfver därtför vissa militära egenskaper, såsom förmåga att taga befäl etc., men skicklighet i brandmannayrket vinnes icke genom några månaders »detaljstudier» utan fordras därtill många års tränga studier omfattande såväl teori som praktik. Våra dagars eldsläckningsväsende, med de olikartade tekniska hjälpmedel som begagnas och de stora skiftande kraf som ställas på detsamma, kan endast omfattas af den tränade fackmannen.

En brandchef af insändarens cert skulle ju blifva de befintliga brandunderofficerarne och underbefälet afsevärdt underlägsna inom facket, hvarför en sådan utnämning kom att innebära en orättvisa mot dessa. Det gäller i stället för Helsingborgs stad att försöka skaffa sig en af de skickligaste *fackmän* som stå att få både som organisator och eldsläckare och en sådan kan näppeligen vinnas för löneförhöjning som stå under de som betalas i landets öfriga större städer med ordnad brandväsende.

Redaktionen af Helsingborgs Dagblad.»

Stockholms brandchefs studieresa.

På söndagen den 14 dennes återkom tjänstgörande chefen för Stockholms brandkår, kapten A. Svinhufvud från en tre veckors resa, som han jämte verkmästaren vid kåren, hr Otterdahl, företagit till Berlin, Nürnberg, Frankfurt am Main, Paris, Bryssel, London, Hamburg och Köpenhamn för att studera autoupomparna eller de kombinerade brandautomobilerna och sprutor, som kommit i bruk i nämnda städer.

Kapten Svinhufvuds erfarenhet af hvad han sett är den, att autoupomparna äro ett brandredskap, som har framtiden för sig. Ännu är det ganska nytt och har ej lämnat försöksstadiet helt bakom sig. Men man hade pumpar, som fungerat mycket väl. Anmärkningsvärd är deras förmåga att taga ganska svåra stigningar; både i Paris och London forcerades backar, som i Stockholm inte äro brantare. Och hur fort kommer man inte fram! En sådan där vagn tar 15 brandsoldater jämte full utredning af slangar o. d. — en hel liten brandstation — och förflyttar det hela med 60 km. fart i timmen till brandstället. Väl där, har man endast att kasta om en vefstake, så börjar motorn, som framdrifver vagnen, genast att pumpa. I Paris var man särskildt beslutet att öfverge ångsprutan och öfvergå helt och hållet till autoupumpen.

Att autoupumpen lämpar sig väl för Stockholm, därom är brandchefen öfvertygad. Hvilken typ, som främst bör komma ifråga, tilltror han sig dock icke att genast afgöra. Det inhämtade materialet måste nu bearbetas och öfvertänkas. Särskildt är det hjultyperna som tåla att fundera på, med hänsyn till vinterbruket i den snöiga nord; men olöslig är den frågan helt visst ej.

Naturligtvis ha tillfällena begagnats att studera äfven annan brandtattirjal på de olika ställena, och öfverallt har man med största tillmötesgående visat fram hvad man har. Det har då med tillfredsställelse konstaterats, att Stockholms brandkår, tack vare de föregående chefernas alltid vaksamma aktgivenesshet, är fullt modernt utrustad, så att den bortsett då från autoupomparna, befinna sig fullt jämställda med världsstädernas. Äfven Stockholms brandtelegrafsystem är fullt i nivå med de studerade städernas.

ANNONSERNA

uti

SVENSK BRANDKÄRS-TIDNING

läsas öfver hela landet.

En märkesman.

Ingenjör Herman Gustafson.

Den 16 sislidne januari uppnåddes 60 års åldern af en märkesman inom den Svenska Brandförsäkringen inspektören i Städernas Allm. Brandstodsbolag ingenjör Herman Gustafsson, Södertelje. Hans nu mer än 20-åriga verksamhet inom ett område, där han gjort sig allmänt aktad och värderad, gör honom väl förtjänt af ett hedersomnämmande äfven i brandmannakretsar.

Hvad han som brandinspektör utträttat till minskande af städernas brandrisk, kan icke här uppräknas. Vi vilja här endast antyda ett par sidor af denna verksamhet.

Det för eldsläckningen i tätt bebyggda samhällen så nödvändiga hjälpmedlet »vattenledning» har på herr G:s initiativ undergått en grundlig reformering och utvidgning i våra städer. Efter en ingående undersökning af de befintliga vattenledningarnas kapacitet ur brandsläckningssynpunkt framställdes herr G. ett förslag till minimifordringar såsom villkor för premienedsättning och då detta förslag blef antaget som norm af samtliga brandförsäkringsbolag, öfvervunnos härigenom stadsmyndigheternas naturliga motvilja för omgestaltning af gamla eller anläggning af nya vattenledningar. Icke mindre än ett fyrtiotal effektiva vattenledningar hafva sålunda

tillkommit genom herr G:s ingripande och ordnande förmåga.

En annan lika viktig reform inom brandsläckningen, till hvars genomförande herr G. verksamt bidragit, är inrättandet af fasta brandkårer. På grundval af hans studier i utlandet, utarbetades härför särskilda efter de lokala förhållandena lämpade system, hvilkas praktiska effektivitet i förening med billighet förmått icke flertal samhällen till införande af denna ekonomiska skyddsvakt.

För sitt energiska och plikttrogna arbete har ingenör Gustafsson erhållit Städernas Allm. Brandstodsbolags guldmedalj.

Men därtöfver må han nu efter väl förrättadt arbete erhålla icke blott försäkringsvärdens utan äfven den stora allmänhetens tacksamma erkännande för synnerligen gagnande och framgångsrikt arbete.

Ave.

Ordet fritt.

Rang eller duglighet?

Till

*Hr Redaktören för Svensk Brandkårs-Tidning,
Göteborg.*

Anhåles om plats för nedanstående:

Med anledning af en notis i några af hufvudstadstidningarne att f. d. brandchefen i Malmö öfverstelöjtnant Bror Cederström vore påtänkt som brandchef i Stockholm, kunna vi ej underlåta att följande synpunkter framläggas till beaktande:

För att kunna fylla sin uppgift som brandchef i en så stor stad som Stockholm fordras en ingående lokalkänedom, dels på grund af Stockholms säregna terrängförhållanden, och dels för det stora antal fabriker med mer eller mindre stor eldrisk och därmed sammanhängande lifräddnings- och eldsläckningsmöjlighet.

Vidare måste han kunna förutse att tillräckliga säkerhetsanordningar anbringas vid teatrar, sjukhus och skolor samt offentliga samlingslokaler etc. Sådan lokalkänedom kan blott förvärfvas genom mångårig praktisk och teoretisk utbildning på platsen.

Och lika viktiga som ofvannämnda egenskaper äro för honom som chef, lika viktigt är att hans underlydande kunna lita på hans auktoritet och ej behöfva rådgöra med hvarandra eller närmaste beful för att våga utföra sin ofta för sig och andra ytterst lifsfarliga yrkesutöfning.

Vid eldsläckning fordras mer än annorstädes, att hvarje man kan helt lita på sin ledning och äfven känner och vet att brandchefen litar på honom. Med andra ord: en brandchefsbefattning är

ej någon dekorationspost utan kräfver fullt ut sin man, och därtill en man med både hufvud och hjärta.

Med ofvannämnda egenskaper och funktioner följer äfven hans suveräna ställning till sina underordnade.

På grund af brandväsendets organisation och genom vedertaget bruk är hans underordnade helt och hållet beroende af chefsens makt och myndighet.

Som en följd af denna maktställning med sitt ansvar såväl inåt som utåt kan det minsta missbruk föranleda ödesdigra följder för såväl underlydande som det samhälle han satts att skydda.

Och då Stockholm för närvarande inom sin brandkår äger en i alla afseenden fullt dugande man, brandkapten Svinhufvud, vore det väl skäl fråga hvarför ej han först och främst varit den påtänkte.

Under sin tjänstetid som brandkapten och flera gånger tillförordnad chef har han förvärfvat sina underordnades fulla förtroende och vid många kritiska tillfällen lagt i dagen sådana egenskaper som ställer honom framför alla.

Att någon, hvem det vara må från annan plats skulle ens tillnärmelsevis kunna fylla denna krävande befattning anse vi absolut uteslutet.

Brandmanskap i Stockholm.

Brandväsendet och förhållandena i Krokslätt.

Det är visserligen beklagligt, enligt hvad Svensk Brandkårs-Tidning närmare därom meddelar, att brandväsendet i Krokslätt är mindre väl ordnad och därtill att manskapet måste draga redskapen till och från brandstället, men ser man närmare på frågan inträffar ingen vidare öfverraskning för utomstående, emedan inom brandmannakretsar det torde vara väl känt, att en hel del af våra landsortsstäder, ännu befinna sig precis uti samma misserabla läge.

Frågan inom dylika samhällen synes blott och bart utgöra sträfvan efter mindre brandstodspremier och för den skull på billigaste sätt ihopkonstruera brandkårer på papperet, samt hjälpliga ringledningar med centralapparaten, naturligtvis å poliskontoret, hvilket sedermera betiillas för »brandstation» och manskapet får namn heder och värdighet af »fast brandkår». Reflektionerna göra sig själfva. Att sådant manskap samtidigt får tjänstgöra som dragdjur för fortskaffandet af brandredskapen tillhör naturligtvis pjesen, men det märkliga är, att människor med någon smula begrepp om fordringarne i brandtjänst, vilja under dylika förhållanden förbinda sig att bekläda liknande sysslor. Att reservkår och allmän brandstyrka draga sin brandsredskap har ju skäl för

Henrikssons Handkrafts-Sprutor

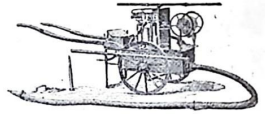
Tillverkas endast hos

A.-B. S. Henrikssons Sprutfabrik & Mek. Verkstad

Stockholm :: Ligna :: Sö.

Rikstelefon 6053.

Telegrafadress: Sprutbolaget.

sig, då sådana afdelningar, i vanliga fall, tagas i anspråk, först i andra och tredje hand, men att den afdelning, som skall räknas för fast kår och afsedd att genast rädda människolif och med kraft ingripa i släckningsarbetet, skall springande hämta redskapen och draga den till eldstället är minst sagdt oförläppligt och i hög grad skadligt, emedan manskapet dels kommer försent fram för att göra erforderlig nytta och dels så nervöst, andfådt och uttröttadt, att någon verklig släckning med eftertanke, så som sig bör, icke kan presteras. Ett alldeles färskt slående bevis härpå kan blott påvisas från de alldeles nyss timade tvenne betydande eldsvådor nere i en vestgötastad. Den åsikten gör sig emellertid allt mer och mer gällande, att intet stads- eller kommunsamhälle af någon betydelse, stå på så dåliga fötter, att icke en hjälplig brandstation skall kunna åstadkommas, där personalen är boende och brandredskapen placerad samt nödigt hästantal finnes tillgängligt för fortskaffandet af personal och tidsenlig brandredskap till och från den plats, hvar till kåren kallats, men det ser verkligen ut, som de ledande i dylika kommunsamhällen, lite eller inte egna sin uppmärksamhet eller omvårdnad för ernäendet af ofvan sagda, trots det att det svårigen skall kunna förnekas, utan en kasererad brandkår, till storlek efter lokala förhållanden, för samhällets innevägnare utgör den enda säkra trygghet för lif, hus och egendom, som gärna kan påvisas. Icke nog härmed, man vågar också påstå, att dylik kår är den enda kända institution inom vårt land, som i dubbelt mått återbetalar sin lön ty, genom de låga brandförsäkringspremierna för fast och lös egendom som därmed följa, gör att skillnaden mellan den högre och lägre försäkringspremiern belöper sig sammanlagd till vida större kontant behållning inom samhället än hvad som utbetalas för sådan kårs underhåll pr år

Erkännas må, att det vill synas, som om brandväsendet vore på uppmarsch, enär alla större och äfven en stor del mindre städer redan ega brandstationer med kasererade kårer där jämväl personalen är åkande, och man får väl hoppas att de ännu efterblifna samhällena slutligen vakna så mycket ur försumpningen, att de finna det mindre lämpligt att den personal, som utgör skyddsvärnet för lif och egendom, användes som draghästar.

Dixi.

Lediga platser.

Kungörelse.

Befattningen såsom brandchef i Karlskrona kungöres härmed till ansökan ledig. Årliga lönen utgör 2,200 kronor jämte 800 kronor i tjänstgöringspenningar och två ålders-tillägg à 250 kronor hvardera efter resp. 5 och 10 års väl vitsordad tjänstgöring. Brandchefen åtnjuter därjämte fri bostad om 5 rum och kök samt 250 kronor årligen i ersättning för ljus och värme. Brandchefen, som skall vara fackmässigt utbildad, får med denna sin befattning ej utan stadsfullmäktiges medgifvande förena annan syssla eller uppdrag. Befattningen tillsättes f. n. endast på tre år, men kommer sedermera att tillsättas tillsvidare med tre månaders ömsesidig uppsägningsrätt.

Sökande äga att senaste å trettionde dagen härefter till drätselkammaren ingiiva sina till stadsfullmäktige ställda, af betygssafskrifter och meritförteckning åtföljda ansökningar

Närmare upplysningar lämnas af drätselkammaren.

Karlskrona den 1 Maj 1911.

Drätselkammaren.

Anmärkningsvärda eldsvådor.

Eldsvåda i Karlstad.

Den 20 april kl. 4,40 f. m. alarmerades brandkåren till Orrholmsgatan 7, där eld utbrutit i ett tre våningars trähus, hvori snickeri- och svarfverierkstäder samt lagrum voro inrymda.

Vid brandkårens ankomst utträngde rök från fönstren i alla våningarna. Genast utlades från brandpost två slangledningningar, den ena med grenrör. Medelst de utlagda slangledningarna, två från gården till andra våningen och en från gatan till första våningen, upptogs nu kampen mot elden med det resultat att den efter en timmes arbete var begränsad, men det återstod ännu en stunds arbete med uppbyggnad af snickeriverkstadsens golf, som var plåtbeslaget och där det ännu brann i trossbotten. Större delen af såväl snickeri- som svarfverierkstädernas lager och verktyger förstördes af elden och ett mindre mjölupplag, som var beläget under snickareverkstaden, förstördes delvis af vatten.

Eldens uppkomst har ej nöjaktigt kunnat förklaras. Vid polisförhör har emellertid sådana omständigheter framkommit som tyda på, att det redan sedan minst ett dygn tillbaka legat och pyrt under plåtgolvet tills elden fått fullt utbrott.

Orsaken härtill skulle vara att röret från limspiseln i snickeriverkstaden ej varit tätt där det gick igenom väggen och härigenom har antagligen gnistor fallit ned på plåten och upphettat densamma, så att det så småningom fattat eld i trossbotten.

Huset var försäkradt för 11,000 kr. och snickeriverkstadsens lager för 5,000 kr.

Eldsvåda i Hernösand.

Natten till den 28 april kl. 2,57 alarmerades brandkåren för eldsvåda uti huset n:r 61 Storgatan.

När brandkåren anlände såg det rätt hotande ut. Lågorna slog ut genom dörrar och fönster i bottenvåningen. Två slangledningningar utlades genast från brandpost och med dessa blef elden så godt som omedelbart begränsad och efter en kort stund släckt. Husets yttre är helt oskadadt, men hela innanredet, såväl som en stor del af lösöret, skadades betydligt af eld och rök, då däremot vattenskadnan blef obetydlig.

Eldens uppkomst obekant.

Bensinförråd som exploderar.

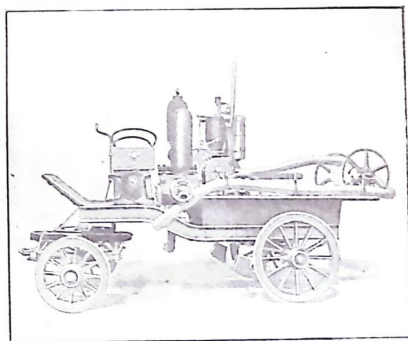
Vid 9-tiden på morgonen den 5 dennes inträffade en explosion i Stockholms skönfärgeri och kemiska tvättanstalts lokal, hvilken är belägen i

källaren i egendomen Fridhemsgatan 32. I ett rum i lokalen förvarades sedan en längre tid bensinförrådet och luften hade så småningom fyllts med bensinångor. Af någon hittills okänd anledning exploderade bensinen och explosionen var så kraftig att fönsterrutorna sprungo sönder äfven i angränsande hus.

Vid explosionen blef en i anstalten anställd tvätterska, som uppehöll sig i rummet intill det där explosionen inträffade, illa bränd i ansiktet, på bröstet och armarna. Hon fördes i medtaget tillstånd till Serafimerlasarettet, där hon sedermera afled.

Eldsvåda i rådhuset i Schaerbeck.

På aftonen annandag påsk utbröt eld i rådhuset i Schaerbeck, en förstad till Bryssel. Lokalerne hade varit stängda från lördags eftermiddag

Motorsprutan "MERIT"

5 hkr.

Lättskött och absolut tillförlitlig.
Driftkostnad ca 25 öre pr timma.

Uppfordrar 600 lit. vatten pr minut med en
25 met. vägrät, 20 met. lodrät stråle.

Ca 4 minuter för igångsättning.

A.-B. Fredr. Wagner.

Motorafdelningen.

Göteborg. Stockholm. Malmö.

kl. 4 och sedan dess hade ingen haft något att göra där. Sedan elden hastigt blifvit släckt, upptäckte man, att flere föremål blifvit öfverhållna med benzín, och allt tydde på, att elden blifvit anlagd.

Ett par timmar senare utbröt änyo eld i rådhuset, och denna gång lyckades icke brandkåren begränsa den. Vid 12-tiden stod hela byggnaden i lågor, och under nattens lopp nedbrann den till grunden.

Rådhuset i Schaerbeck var bekant för sin vackra arkitektur. Skadan anslås till 20 millioner francs. Häraf komma 15 millioner på själfva byggnaden och 5 millioner på uppburna taflor och andra konstföremål.

En väldig krutexplosion.

Den lilla staden Pleasant, Prairie, några mil från Chicago, blef nyligen förstörd genom en väldig krutexplosion, den största i krutindustriens historia, påstås det. Staden hade cirka 700 invånare, och det var ett underverk, att endast två människor dödades, medan ett femtiotal blefvo mer eller mindre allvarsamt skadade. Den materiella förlusten anslås till $2\frac{1}{2}$ millioner dollars.

I fabriken arbetade endast sjuoton man, hvilka genast togo till flykten vid första tecknet till att det var något tokigt på färde. Det inträffade icke mindre än fem explosioner, och 80,000 fjärdingar piant powder, 25,000 krutfjärdingar och 280 tons dynamit sprungo i luften. Hvarje fjärding piant powder innehöll 25 (amerikanska) skålpund af det våldsamma sprängämnet, eller nog för att spränga ett helt regemente i luften. Man kommer säkerligen aldrig att få reda på orsaken till katastrofen.

Skakningen märktes på flera miles omkrets.

Byarna Truerdal och Bristol, som ligga på respektive tre och fyra miles afstånd från Pleasant Prairie, vållade explosionen svår förödelse. Under flere minuter regnade murstenar, glöd och järnstumpar ned rundtomkring. På fem miles omkrets voro vägar och fält öfverströdda med lemningar från den förstörda staden. En arbetares lik anträffades på en half miles afstånd från fabriken. I Kenoska, som ligger på 6 miles afstånd från Pleasant Prairie blef befolkningen utom sig af förskräckelse. Alla fönsterrutor i vestra delen af staden sprungo sönder. Och skakningen märktes på platser, som ligga på 100 miles afstånd.

I Chicago trodde man, att det var jordbävning. Stor bestörtning uppstod och alla människor rusade ut på gatorna. På många ställen krossades fönsterrutorna. Från ett femtiotal olika platser i staden alarmerades brandkåren, och då många fönster i olika distrikt äro försedda med alarmsignaleringsapparater, ingingo från flere håll inbrottsignaler till de privata detektivbyråerna, I italienska kvarteret utbröt panik. De förskräckta människorna, som trodde, att det var jordskalf, störtade ut på

gatorna, föllo på knä och anropade helgonen. Det lilla Woadworth, som är beläget på en sluttning 4 mil från olycksplatsen, blef märkvärdigt nog helt och hållet oberörd af explosionen.

Teaterbrand i Edinburgh.

En hemsk brandkatastrof var den som den 9 dennes inträffade i Edinburgh, därvid Empireteatern till grunden nedbrann.

Teatern, hvars fullständiga namn var »Empire-Palace-teatern» var Edinburghs och kanske Englands största varieté.

Förloppet vid branden var följande:

På varietén uppfördes ett sensationsdrama, kalladt »Lejonbruden», hvari levande lejon uppträdde. Man hade nästan hunnit till sista aktens slut, då det just var lejonen, som först märkte elden. De blefvo genast vilda af raseri, och genom dem tilltappes på något sätt scenutgången. Inom loppet af några minuter var hela scenen omringad af flammor. Skådespelarne befunno sig i sina påklädningsrum och kunde icke komma ut, då flammorna öfverallt spärrade vägen. Först då flera af dem voro halfdöda af rök lyckades det några brand-soldater, försedda med skyddsmasker, att tränga in och rädda dem. De flesta af artisterna omkommo dock. Att af publiken endast två bara omkommo får väsentligen tillskrifvas varitédirektörens rådhighet.

Så fort denne märkte elden, gaf han order till orkestern att spela kungssången, en åtgärd, som säkerligen räddade tusentals människors lif. Trots att flammorna rasade öfver orkestermedlemmarnas hufvuden, utförde de kungssången, under det järnridån gick ned. Denna kunde dock icke helt firas ned, emedan några draperier föllo emellan.

Under tonerna af kungssången lämnade de 3,000 åskådare, som bevistade föreställningen, teatern i största ordning. Publiken, särskild på parkett, där röken redan började tränga ut, uppträdde — tack vare måhända kungssången — med största kallblodighet. Männen förde damerna ut, medan elden rasade bakom järnridån.

Det uppgifves att branden kräft 10 människolif. Enligt polisrapporten, hittades två lik på scenen, fyra i trappan, tre i en klädloge och ett tätt framför scenen. Officiellt förklaras vidare att elden uppstod genom en papperslykta, som Lafayette svängde fram och åter, föll ned på en linnematta, som strax fattade eld och sedan antände kulisserna.

Panik vid en fabriksbrand.

I en liten fabrik vid Broadway i New York utbröt den 12 dennes en eldsvåda, som hade en fruktansvärd panik till följd.

Fem hundra arbeterskor rusade i vild förtviflan utför de tränga trapporna i den fyra våningar höga byggnaden, och omkring femtio af dem blefvo därvid delvis skadade.

Blott tack vare brandens snabba släckning undveks ett uppreppande af den katastrof, som nyligen inträffade vid Washingtonplatsen.

Flickorna lågo i högar ofvanpå hvarandra, och polis och brandsoldater måste energiskt gripa in för att bringa ordning i oredan.

Många af flickorna hade fått kläderna slitna från kroppen på sig. Såvidt man vet, spilldes in- tet människolif.

Förbundsangelägenheter.

Redovisning

öfver till aflidne Brandmästare J. A. Blomqvists familj i Kalmar från brandkärer m. fl. influtna gåfvor:

Förut redovisade kr. 756: —	
Brandchefen A. Jönsson, Trelleborg.....	> 5: —
Brandchefen K. Öhlin, Sundbyberg.....	> 5: —
Genom Brandchefen Kapten A. E. Ohlson, Jönköping	> 61: —
Brandcheferna i Borås	> 10: —
Sotaremästare Ringström, Hernösand.....	> 3: —
Falu Brandkärs personal.....	> 22: —
Brandchefen P. E. Petersson, Hvetlanda ..	> 5: —
Vesterås Brandkår	> 36: —
Gefle Brandkår genom Brandkorpral P. O. Larsson	> 30: 50
Städernas Allm. Brandstodsbolag	> 100: —
Summa kr. 1033: 50	

Och hembäres härmed till samtliga gifvare ett varmt tack för detta så storartade bevis på hjälpsamhet och deltagande.

Å familjen Blomqvists vägnar:

Rudolf Stridbeck.

Brandkärsmuseum i Göteborg

har af Ingeniör H. Gustafsson i Södertelje som gåfva emottagit ett blätt och gult skärp för brandsinspektör, för hvilken gåfva härmed hembäres ett värdsamt tack!

Å Museinämndens vägnar:

Erik Blomgren.

Ordförande.

Fotografier

öfver deltagarne i Svenska Brandmannaförbundets årsmöte i Stockholm kunna erhållas till ett pris pr st. af kr 2,50 för dubbelklustrade och kr. 2:— å enkel kartong genom

Herr Adolf Edberg,

Johannes Brandstation, Stockholm.

Notiser.

Inrikes:

Styrelsen för Svenska brandchefsföreningen hade den 8 dennes sammanträde i Norrköping för att förbereda en del frågor, som skola behandlas å allm. svenska brandchefsmötet i Örebro i sommar. Närvarande styrelseledamöter voro f. brandchefen i Göteborg kapten E. Tegnér, brandchefen i Gefle major O. von Malmborg, brandchefen i Kalmar kapten R. Stridbeck, brandchefen R. Mossberg, Norrköping och brandchefen i Sundbyberg, Öhlin. Efter förhandlingarnas slut besöktes förutom brandstationen en del fabriks- etablissemang, hvilka ha intresse särskildt ur brandsynpunkt. Vidare aflades besök vid stadens vattenledning jämte vattentorn.

Ulrichehamn får vattenledning. Stadsfullmäktige i Ulrichehamn ha beslutit anläggande af allmänna vatten- och aflöpsledningar för staden i enlighet med ett af vattenbyggnadsbyrån uppgjort och af kapten Torulf något förenkladt förslag till en beräknad kostnad af 225,000 kr.

De gamla brandförsäkringsmärkenas bevarande. För att i nagon mån bidra till bevarande af de fordom å egendomar i huvudstaden tillvarnadt allmänt förekommande, men under de senaste årtiondena alltmer försvinnande s. k. brandförsäkringsmärkena har grosshandlaren Joh. Unman till staden sasom gåfva öfverlämnat 10 st. dylika märken. Meningen är, att dessa genom stadens försorg skola anbringas å staden tillhöriga, för ändamålet lämpliga egendomar. Renoverade som de äro i sitt ursprungliga vackra skick i blätt och guld, böra de kunna bli icke allenast en prydnad på sina resp. platser utan äfven utgöra ett intressant kulturhistoriskt minne.

En mycket praktisk slangkrok har konstruerats af ingeniör E. Bergström, i firman Allmänna Brandredskapsaffären, Stockholm. Priset å densamma är endast 2 kr st. och borde hvarje brandkår snarast från öfvannämnda firma rekvidrera dylika.

Inspektion af brandkåren i Falun. Den 9 dennes inspekterades Falu brandkår af Städernas Allmänna Brandstodsbolags inspektör, ingeniör Sylvén.

Alarm slogs på f. m. från brandskapet n:r 1 å Asgatan. Från det signal gafs till dess brandkåren anlände åtteck en tid af 4 minuter. Inspektören gjorde äfven ett besök i brandstationen, som han fann synnerligen väl anordnad och praktiskt inredd samt väl ordnad med manskapets bostäder. Om brandchefens duglighet och manskapets raskhet hade inspektören de allra bästa vittsord.

Brandstyrelsen i Helsingborg har till t. f. brandchef förordnad vice brandchefen Ingeniör G. Gunnarson samt att förättas vice brandchefstjänsten Löjtnant Gösta Hoff under tiden tills platsen blir med ordinarie innehafvare tillsatt.

Skyskraporna i Stockholm. Fastighetsaktiebolaget Tranbodarna har anhållit att inom de stora nybyggnaderna vid Stadsgården få inreda jämväl vindsvåningarna till bostäder. Genom bifall härtill skulle byggnaderna komma att innehålla sju våningar mot Katarinavägen och 9 å 10 våningar mot Stadsgården. Byggnadsnämnden framhåller i likhet med stadarkitekten det olämpliga i att sammanföra allt för många människor boende eller vistande öfver hvarandra inom en byggnad. Senaste erfarenheter från Amerika ge

ALLMÄNNA BRANDREDSKAPSÄFFÄREN Stockholm
E. Bergström & Co.
Guldmedalj Stockholm 1897. Högsta pris Gelse 1901. Statsdiplom Berlin 1901.

Specialaffär för
Brandmateriel.

också vid handen, att de s. k. eldfasta byggnaderna ej visat sig betryggande vid inträffad eldsvåda.

Brandchefsbefattningarna i Karlskrona och Helsingborg äro förklarade lediga till ansökan. Ansökningstiden för platsen i Karlskrona utgår den 30 dennes och för Helsingborg den 6 juni.

Utrikes.

Lokomotiv utan eldstäder. Lokomotiv utan eldstäder tillverkas sedan någon tid tillbaka vid ett par tyska verkstäder. I stället för den öfver fyren anbragta ångpannan finner man hos dessa en behållare för ånga och vatten, som tjänar som värmealstrare. Till denna till två tredjedelar vattenfyllda behållare ledes genom en metallslang ånga från en stationär ångpanneanläggning, hvilket endast tar en tid af en kvarts timme, hvarigenom vattnet antar en mot ångmängden svarande temperatur och ångrummet fylls med ånga, som håller lokomotivet i gång ända upp till 10 timmar. Behållaren skyddas genom asbestbeläddnad mot värme förlust. Hvarje eldfara är utesluten hos dylika maskiner, liksom all olägenhet med rök och gnistor är aflägsnad. Deras kötsel kräver endast en person, och dräktkostnaderna äro mycket ringa. De lämpa sig för växling bättre än den vanliga typen lokomotiv, som onödigt förbrukar en mängd kol under de vid växling ofta förekommande pauserna. Äfven för lokaltrafik har den nya typen visat sig praktisk och i synnerhet har den nya maskinen vunnit insteg i eldfarlaga anläggningar såsom gasverk, krutfabriker, sågverk, hyttor, där stationära ångpanneanläggningar redan finnas. Särskildt omtyckta ha de nya lokomotiven naturligtvis blifvit i slutna banhallar, järnvägsverkstäder o. dyl.

Brandkärs-skola i New-York. I New-York skall uppsättas en brandkärs-skola under namn: Fire College of the Fire Department of the City of New-York. Skolan skall hafva 4 afdelningar: officersskola maskinistiska och brandkärsskola. Officersskolan delas i 2 sektioner, den 2 sektionen är afsedd för dem, som ämna söka officersbefattningar vid brandkärerna. Undervisningen omfattar lektioner 3 gånger i veckan kl. 10 f. m.—1 e. m. under 6 veckors tid. Skolans föreståndare är brandchefen Croper i New-York.

Nytt skyskrapererekord. Allt högre sträfvade amerikanske byggmästarna. Singerbyggnaden vid Broadway i Newyork, som ännu för några år sedan med sina 41 våningar och sin höjd af 612 fot visades för främlingarna som den högsta af alla skyskrapor, ställdes redan för någon tid sedan i skuggan af Metropolitan Insurancebyggnaden.

Denna har 50 våningar och reser sig 700 fot mot skyn. Men snart är det slut med denna byggnads ära,

ty nu kablars från Newyork, att den nya Woolworth-Building kommer att räkna 58 våningar och bli 800 fot hög.

Själfva huset får 33 våningar, de öfriga 25 komma på tornet. Byggnaden kommer att sluka 66 millioner engelska skälpund stål.

Hundravningsbyggnaden tycks efter detta inte vara så långt borta. Man måste nämligen betänka, att ännu anno 1900 den högsta byggnaden i Newyork hade bara 28 våningar. 1905 hade man redan kommit upp till 35 och nu till 58. Var skall man då vara 1920?

HEL ÅRGÅNG

af Svensk Brandkärs-Tidning för 1910 erhålles om 2 kronor i frimärken eller pr postanvisning insändes till

Expeditionen af Svensk Brandkärs-Tidning, Göteborg.

Glimtar.

BRANDSPRUTAN BRANN UPP. Eldsvåda utbröt den 28 jan. på Olsbacka gård, och ett spannmålsmagasin, en vedbod, 7,000 kg. spannmål och byns brandspruta blefvo lägoras rof, förmäler en ortstidning.

VEDTRÄN SOM BRANDSIGNAL. Det har varit eldsvåda i en stad uppe i landet och en ortstidning avslutar sin utförliga skildring af tilldragelsen sålunda: »På förekommen anledning har brandchefen bedt få påpeka, att man lämpligen slår alarm i brandskåpen med armbågen och att man ej bör begagna vedträn eller andra tillhyggen, genom hvilka apparaterna göras obrukbara.

